

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Bankia S.A.

Εναγόμενοι: Alfonso Antonio Lau Mendoza και Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, νομολογία (απόφαση του Tribunal Supremo της 18ης Φεβρουαρίου 2016) κατά την οποία, παρά τον καταχρηστικό χαρακτήρα της ρήτρας πρόωρης λήξεως με καταγγελία και παρά το γεγονός ότι πρόκειται για τη ρήτρα στην οποία βασίζεται η αίτηση εκτελέσεως, η εκτέλεση βάσει υποθήκης δεν πρέπει να τίθεται στο αρχείο, καθόσον η συνέχισή της είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή, δεδομένου ότι, σε περίπτωση εκτελέσεως αποφάσεως εκδοθείσας σε αναγνωριστική διαδικασία βάσει του άρθρου 1124 του Código civil (Αστικού Κώδικα), ο καταναλωτής δεν μπορεί να επωφεληθεί των δικονομικών προνομίων της εκτελέσεως βάσει υποθήκης, όταν ωστόσο η εν λόγω νομολογία δεν λαμβάνει υπόψη ότι, κατά σταθερή και παγιωμένη νομολογία του ίδιου του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου), το προμνησθέν άρθρο 1124 του Αστικού Κώδικα (το οποίο έχει προβλεφθεί για τις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις) δεν εφαρμόζεται σε σύμβαση δανείου, η οποία είναι εμπράγματη και μονομερής σύμβαση που δεν συνάπτεται πριν από τη χορήγηση του χρηματικού ποσού και που, για τον λόγο αυτό, παράγει υποχρεώσεις μόνον για τον δανειολήπτη και όχι για τον δανειστή (πιστωτή), με αποτέλεσμα, εάν εφαρμοσθεί η τελευταία αυτή νομολογία του Tribunal Supremo στην αναγνωριστική διαδικασία, να εκδοθεί ενδεχομένως απόφαση με την οποία να απορρίπτεται το αίτημα περί λύσεως της συμβάσεως και καταβολής αποζημιώσεως και να μην μπορεί πλέον να υποστηριχθεί ότι η συνέχιση της εκτελέσεως βάσει υποθήκης είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή;
- 2) Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η εφαρμογή του άρθρου 1124 ΑΚ στις συμβάσεις δανείου ή σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων πιστώσεως, αντιβαίνει στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, νομολογία όπως η προμνησθείσα η οποία δεν λαμβάνει υπόψη, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή η συνέχιση της εκτελέσεως βάσει υποθήκης ή δυσμενέστερη η κίνηση αναγνωριστικής διαδικασίας βάσει του άρθρου 1124 ΑΚ, ότι στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας μπορεί να απορριφθεί η λύση της συμβάσεως και η αίτηση αποζημιώσεως, εάν το δικαστήριο εφαρμόσει τη διάταξη του άρθρου 1124 ΑΚ, κατά την οποία «το δικαστήριο θα κηρύξει τη λύση της συμβάσεως, όπως ζητείται, εφόσον δεν υπάρχουν εύλογοι λόγοι που να του παρέχουν την ευχέρεια να χορηγήσει προθεσμία», λαμβανομένου υπόψη ότι στο πλαίσιο ακριβώς των ενυπόθηκων δανείων και πιστώσεων μεγάλης διάρκειας (20 ή 30 χρόνια) για την αγορά κατοικιών είναι σχετικά πιθανό να εφαρμόσουν τα δικαστήρια τον συγκεκριμένο λόγο απορρίψεως, ιδίως όταν η πραγματική αθέτηση της υποχρεώσεως καταβολής δεν είναι ιδιαίτερα σοβαρή;
- 3) Στην περίπτωση που γίνει δεκτό ότι είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή η συνέχιση της εκτελέσεως βάσει υποθήκης με τα αποτελέσματα της πρόωρης λήξεως με καταγγελία, αντιβαίνει στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, νομολογία όπως η προμνησθείσα η οποία εφαρμόζει διάταξη ενδοτικού δικαίου [άρθρο 693, παράγραφος 2, του Ley de Enjuiciamiento Civil (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας)], παρά το ότι η σύμβαση μπορεί να διατηρηθεί σε ισχύ χωρίς τη ρήτρα πρόωρης λήξεως με καταγγελία, και καθιστά αποτελεσματικό το εν λόγω άρθρο 693, παράγραφος 2, LEC καιτοι δεν συντρέχει η βασική προϋπόθεσή του, ήτοι η ύπαρξη στη σύμβαση έγκυρης και ισχυρής συμφωνίας πρόωρης λήξεως με καταγγελία, η οποία κηρύχθηκε ακριβώς καταχρηστική, άκυρη και ανίσχυρη;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993 (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 13 Απριλίου 2017 — Cobra SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-192/17)

(2017/C 231/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cobra SpA

Εφεσίβλητο: Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 1999/5/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι κατασκευαστής, ο οποίος προσφεύγει στη διαδικασία που προβλέπεται από το παράρτημα III, παράγραφος 2, και ενώ υφίστανται εναρμονισμένα πρότυπα που καθορίζουν τις ουσιώδεις σειρές ραδιοδοκιμών οι οποίες πρέπει να διεξάγονται, υποχρεούται να απευθύνθει σε κοινοποιημένο οργανισμό και να συνοδεύσει τη σήμανση CE (η οποία πιστοποιεί τη συμμόρφωση προς τις προβλεπόμενες από την εν λόγω οδηγία βασικές απαιτήσεις) με τον αναγνωριστικό αριθμό του εν λόγω κοινοποιημένου οργανισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως επί του πρώτου ερωτήματος, υποχρεούται ο κατασκευαστής, ο οποίος, αφού προσέφυγε στη διαδικασία του παραρτήματος III, παράγραφος 2, και ενώ υφίστανται εναρμονισμένα πρότυπα που καθορίζουν τις ουσιώδεις σειρές ραδιοδοκιμών οι οποίες πρέπει να διεξάγονται, απευθύνθηκε αυτοβούλως σε κοινοποιημένο οργανισμό, ζητώντας από αυτόν να επικυρώσει τον κατάλογο των εν λόγω δοκιμών, να συνοδεύσει τη σήμανση CE, η οποία πιστοποιεί τη συμμόρφωση προς τις προβλεπόμενες από την οδηγία 1995/5/EK βασικές απαιτήσεις, με τον αναγνωριστικό αριθμό του κοινοποιημένου οργανισμού;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως επί του δεύτερου ερωτήματος, υποχρεούται ο κατασκευαστής, ο οποίος, αφού προσέφυγε στη διαδικασία του παραρτήματος III, παράγραφος 2, ενώ υφίστανται εναρμονισμένα πρότυπα που καθορίζουν τις ουσιώδεις σειρές ραδιοδοκιμών οι οποίες πρέπει να διεξάγονται, και αφού, εν συνεχεία, απευθύνθηκε αυτοβούλως σε κοινοποιημένο οργανισμό, ζητώντας από αυτόν να επικυρώσει τον κατάλογο των εν λόγω δοκιμών, συνόδευσε αυτοβούλως το προϊόν με τον αναγνωριστικό αριθμό του οργανισμού στον οποίο απευθύνθηκε, να αναγράψει τον αναγνωριστικό αριθμό του οργανισμού ομοίως επί του προϊόντος και της επί σχετικής συσκευασίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών (EE L 91, σ. 10).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
13 Απριλίου 2017 — Kathrin Meyer κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-196/17)

(2017/C 231/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Kathrin Meyer

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;